

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 628/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej LEGAL CARTEL s.r.o., Na Hrebienuku 5433/40, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 58Ek/2554/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Tiež navrhuje vysloviť príkaz okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že oprávnený Design s.r.o. sa návrhom na vykonanie exekúcie z 21. septembra 2022 domáha proti sťažovateľke vymoženia 20 320,35 eur s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/621/2008 z 1. decembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/132/2017 z 31. marca 2022. Okresný súd poverením z 28. septembra 2022 poveril exekútora na vykonanie exekúcie. Exekútor vydal 12. októbra 2022 upovedomenie o začatí exekúcie.
3. Okresný súd návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie z 25. októbra 2022 uznesením z 29. marca 2023 zamietol. Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka sťažnosť. Okresný súd uznesením z 21. augusta 2023 sťažnosť zamietol.

4. Sťažovateľka podala v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie z 18. októbra 2023, ktorý bol postúpený okresnému súdu.

5. Sťažovateľka namieta, že okresný súd o jej v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie dosiaľ nerozhodol a jeho nečinnosť predstavuje viac ako deväť mesiacov. Tvrdí, že exekúcia vznikla ešte za života jej otca, a to z titulu zmluvy o pôžičke zo 14. septembra 2001. Sťažovateľka argumentuje, že ako matka samoživiteľka nie je schopná pohľadávku uhradiť.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučnom konaní.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

8. V súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou už ústavný súd vyslovil, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (porov. I. ÚS 115/2022), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prieťahov nevyníma. Aj podľa názoru ESLP by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (porov. III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07).

9. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (porov. I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (porov. II. ÚS 120/2021).

10. Všeobecný súd zodpovedá za riadny výkon exekúcie, a to predovšetkým vo fázach, kde sa rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konania. Tak je tomu napríklad pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pri rozhodovaní o návrhoch povinného a pod. Naproti tomu súdny exekútor je pri vedení exekúcie (voľbe spôsobu exekúcie) samostatný. Vychádzajúc z uvedeného, k zbytočným prieťahom v rámci exekučného konania zo strany všeobecného súdu

môže dochádzať len vtedy, ak všeobecnému súdu je zákonom zverená právomoc a povinnosť rozhodovať (II. ÚS 560/2020).

11. Po právoplatnom rozhodnutí exekučného súdu v konkrétnej veci, t. j. o jednotlivom návrhu v rámci exekučného konania, sa jeho ingerencia do exekučného konania končí, až kým znovu nevznikne potreba, aby v exekučnom konaní opäť rozhodoval. Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov spôsobené dĺžkou celého exekučného konania, ale len za dĺžku jeho „jednotlivých rozhodovaní“ v rámci exekučného konania (III. ÚS 867/2016, IV. ÚS 86/2020). Inými slovami, namietat' porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať (porov. III. ÚS 403/2021).

12. Z argumentácie sťažovateľky vyplýva, že okresný súd o jej návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodol ani po deviatich mesiacoch. Ústavný súd uzatvára, že celková dĺžka konania sa nejaví ako ústavne neakceptovateľná. Vzhľadom na uvedené okolnosti ústavný súd odmietol v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu